

Mölyen Lieret Uram!

En szerb nyelvűre fordítottam a magyar kritika és a magyar olvasó közönség által keljes méltánylással fogadott „Murany vár ostroma” költői művét. Ezen fordításomat az Újvidéki „Pekelo” szerb „Matica” irodalmi társulat néhány hónappal ez előtt jutalomdíjban részesítette, ezen kitüntetéssel — községtele-nül akarván elismerni magának a műnek becses voltát.

Igen kérem tőle, hogy az említett művet a szerb olvasó közönségnek bemutathassam, reményelve, hogy azok kéden nem ve-
endi, hogy és ezen művet, nem kételkedve be-
leegyezéséről, már is sajtó alá bocsá-
tottam.

C.

En népemről meg leztek előzve költészetben
hogya „Murány vár ostroma” is oly meleg fogás:
statisztikában népesül a nemzet közönségével, a
melyben népesültek az állomány fordított
„Toldi”, „Toldi estje” és sok más kisessé
nagyobb dallai, és örökszerű balladái.

Böjti festmények könyvkereskedése
Győrben, mely a fordítás kiadására vá:
lalkozott, igen szeretné a művet Önnek,
melyen frisselt Urak, arisztokráciával és
seni. Nagyon kérem tehát úgy saját ne:
külömben az említett kiadvány névben
mellőztassék egy jól talált fényképi
aristokráciát mielőtt nehen megküldeni.

Mellőztassék egy képmásról meg:
igéri hogy ez alkalommal egyet más
felemlitsek, a melynek elmondása, mint
szeretnek és jó hazafinak, s mint a
magyar nemzet minden külsőkiöltés ba:
rájának, nagyon is híven megfogott, a
melynek elhalasztása pedig anachronismus
vétkével terhelt lelkeket.

Harmadik éve már annak, hogy az idevélő
szerbek egyvéri kesztvénei a Balkán fel:
szigeten harcolnak az ötszázados kezze-
tsarokság ellen, harcolnak önleltükért,
harcolnak a bent szabadságért. En nem
lennék szerb, ha belken mélyében nem
völnék meggyőződve arról, miszerint
ezen harcoló siker fogja koronázni; a
sokat szenvedett, lefogyosultságaért harco-
ló néj pedig, mind eddig úgy csemlül sem
fog közönségre válni Europa közönsé-
:désének.

Kölköi magasztos részrehajlatlansá-
ga irányában más évek hosszú során át
táplált ellenőrlatlan rokonszenvem arra
bátorít fel, hogy, ambar szemölgyesen
ismeretlen, meg is egyet mást elmondjak,
a miket a sok nemeslelkű, többé vagy
kevésbé ismert magyar közf. társaimnak
sőt szemölgyes barátaiimnak is elmon-
dani, az uralkodó áramlattal szemben,
sem hajlamot, sem kedvet nem értek.

A mit lekiált elmondandó' vagyon a
következő kérelemből áll: Legyen oly
szíves s helyezze át magát, biztelt

C.

Uram, csak néhány pillanatra, istenadta
költői ihletőigü kezelete segédelmével
saját magam, vagy más szerb örzelmim-
világában; vessek egyrészt mint egy bar-
futo pillanatot az összes magyar nemzet
által legközelebbi lösszomozódá fel-
habadlási törekvése irányában
tanusított magaviseletére; és aztán
kezzelje el, mit érezhetek én, mit más
akármely szerb, a midőn látjuk, hogy
a Törökök dicsőségére meggyújtott
millio láng közül, egy mécsvilágnyi
rokonsságnak nem nyilatkozott azon
szerencsétlen, kerestve felpitelt nemzet
mellett, mely életkálálharagot küzd
az emberiség, a nemzeti önállás
legszentebb jogainak és jogainak
s életfeltételeinek kivívásában.
Kezzelje, mit érezhet a szerb, a midőn
látja, hogy a mindentfelhárló' Bar-
badságszereteteiről világoserte is me-
rekes magyar nemzetben e napokban.

nem találokozott egyetlen egy költő" sem,
 a ki, nem mint Byron, másak szabadsága
 mellett küzdöttre szállani; de legalább egy
 kis rokonzóvess dallal beismerni jónak
 találta volna, ezen alkalommal is beisme-
 rni, hogy a zsarnokság minden és bárhol
 van dolog, a szabadsági harc pedig min-
den és bárhol van dolog, hogy a
 szabadság közös kincs, hogy a saját
 szabadságunkért harcoló bajnokok és
 vértanúk, egyfajta mint a Közszabadság
 bajnokai és vértanúi, ~~sz. s. a. s.~~ s. a. s.

Ha tehát csak pillanatra is ezen
 tört remények örzelenvilágába szíves
 volt átköltözni, — látni legyen tölem
 akárminemű választó öhajlani, — ez csak
 azon meggyőződésemben elölgötelt talállok,
 hogy így kellett felkiáltania: „Igen is,
 az ily eljárás méltó fájdalommal okoz-
 hatott minden becsületes kernek!”

Most pedig attól félek, hogy ön,

igen tisztelt Uram, ezen néhány öngizte
szavamot valamikéj' balul ne
magyarráza, kötelességemnek tartom
felmenteni; hogy nagy sajnálkozásomra
igen is jól tudom, miszerint rangját
egésze miatt a látnak egyidőre
léket hagyni kénytelen, - de szívesen
legyen meggyőződve arról hogy teljes
felüdülést meghozó hír, mint saját
szíve, így nem különben számos
öngizte Herb tisztelői szíveit is
örömmel töltendi be.

Kelt Kameniczában 1877^{ik} évi
November 12^{én}.

Kiváló tisztelettel és hazafias
udvözléssel

S. Jovanović f. n. v.
a Kézfaludi Társaság kiáltója

na
,

9

asi

)

)

MASTAR
HUMANIYOS AKADEMIJA
KUTUBXONA